अनुयजुस् Avyayíbh. According to a verse of the Yajurveda. E. अनु and यजुस्.

अनुयवम् Avyayíbh. (Probably.) Like or as much as a barley corn. Compare अनुतिलम्. E. अनु and यव.

अनुया Tatpur. f. (-याः) (ved.) Food; acc. to the comm.: 'because it pervades the body'. Comp. अनुपद्. E. या with अनु, kŕit aff. विच्.

अनुयाग Tatpur. m. (-गः) A subsequent sacrificial act; distinct from अनुयाज q. v. E. अनु and याग.

अनुयाज Tatpur. m. (-जः) A secondary sacrificial act; the name of several offerings of clarified butter mixed with curdled milk, which occur in various sacrifices, as the Darśapúrnamása &c. There are, for instance, nine Anuyájas in the Cháturmásya; eleven in the Jyotishṫoma where they form part of the proceedings with the सवनीयपशु (q. v.). Eleven Anuyájas are also personified as divinities of one of the two classes comprising thirty three gods; comp. besides उपयाज and प्रयाज. Also written अनूयाज. Compare प्रयाज. E. अनु and याज.

अनुयाजवत् m. f. n. (-वान्-वती-वत्) Having the secondary sacrificial acts called अनुयाज. E. अनुयाज, taddh. aff. मतुप्.

अनुयात Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Followed, pursued. [2] Practised. See यातानयात. E. या with अनु, kŕit aff. क्त.

अनुयातृ Tatpur. m. (-ता) A follower, a companion. E. या with अनु, kŕit aff. तृच्.

अनुयात्र Tatpur. n. f. (-त्रम्-त्रा) Retinue, attendance. E. या with अनु, uṅ. aff. त्रन्.

अनुयात्रिक m. (-कः) A follower, a companion. E. अनुयात्र, taddh. aff. ठन्.

अनुयान Tatpur. n. (-नम्) Following, going after. E. या with अनु, kŕit aff. ल्युट्.

अनुयायिता f. (-ता) or °त्व n. (-त्वम्) [1] The being a follower. [2] Succession, subsequence. E. अनुयायिन्, taddh. aff. तल् or त्व.

अनुयायिन् Tatpur. m. f. n. (-यी-यिनी-यि) [1] A follower, a dependant or attendant. [2] Following, consequent upon. E. या with अनु, kŕit aff. णिनि, ágama युक्, or अनु and यायिन्.

अनुयुक्त Tatpur. m. f. n. (-क्तः-क्ता-क्तम्) [1] Enjoined. [2] Asked, inquired, examined. [3] Reprehended, censured. E. युज् with अनु, kŕit aff. क्त.

अनुयुक्तिन् m. f. n. (-क्ती) Having enjoined, inquired, examined, censured; with a noun following in the locative, e. g. अनुयुक्ती शास्त्रे having examined the book. E. अनुयुक्त, taddh. aff. इनि.

अनुयुगम् Avyayíbh. According to the order of the (four) Yugas or ages of the world. E. अनु and युग.

अनुयूपम् Avyayíbh. Along the sacrificial post. E. अनु and यूप.

अनुयोक्तृ Tatpur. m. (-क्ता) An examiner, a hired teacher. E. युज् with अनु, kŕit aff. तृच्.

अनुयोग Tatpur. m. (-गः) [1] A question. [2] Asking, solicitation. [3] Censure, reproof. [4] Explanation, comment. [5] Religious meditation, spiritual union. E. युज् with अनु, kŕit aff. घञ्.

अनुयोगकृत् Tatpur. m. (-कृत्) An Áchárya or spiritual teacher. E. अनुयोग and कृत् 'who gives explanation'.

अनुयोगिन् Tatpur. m. f. n. (-गी-गिनी-गि) [1] What combines or unites. [2] Connected or combined with, situated in or on. [3] Reproving; or a reprover. E. युज् with अनु, kŕit aff. णिनि.

अनुयोजन Tatpur. n. (-नम्) A question. See अनुयोग. E. युज् with अनु, kŕit aff. ल्युट्.

अनुयोज्य Tatpur. m. f. n. (-ज्यः-ज्या-ज्यम्) [1] To be examined. [2] To be enjoined, at command. [3] To be censured, censurable. E. युज् with अनु, kŕitya aff. यत्.

अनुरक्त Tatpur. m. f. n. (-क्तः-क्ता-क्तम्) [1] Fond of, attached to, loving. [2] Pleased. E. रञ्ज् with अनु, kŕit aff. क्त.

अनुरक्तलोक Bahuvr. m. (-कः) Loved by every body, a general favourite (one of the qualities which the leading character in a drama or poetical composition ought to possess). E. अनुरक्त and लोक.

अनुरक्ति Tatpur. f. (-क्ति) Affection, love. E. रञ्ज् with अनु, kŕit aff. क्तिन्.

अनुरक्षण Tatpur. n. (-णम्) Preserving. E. रक्ष् with अनु, kŕit aff. ल्युट्.

अनुरञ्जक Tatpur. m. f. n. (-ञ्जकः-ञ्जिका-ञ्जकम्) Gratifying, pleasing. E. रञ्ज् in the caus., with अनु, kŕit aff. ण्वुल्.

अनुरञ्जन Tatpur. n. (-नम्) [1] Loving, being attached to. [2] Pleasing. E. रञ्ज् ([2] in the caus.), with अनु, kŕit aff. ल्युट्.

अनुरञ्जित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Pleased. [2] Inspired with affection. E. रञ्ज् in the caus., with अनु, kŕit aff. क्त.

अनुरणन Tatpur. n. (-नम्) Sounding in conformity with; e. g. शब्दशक्तिमूलानुरणनरूपव्यङ्ग्यः &c. (scil. ध्वनिः). Comp. अनुस्वान. E. रण् with अनु, kŕit aff. ल्युट्.

अनुरत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Fond of, attached to. E. रम् with अनु, kŕit aff. क्त.

अनुरति Tatpur. f. (-तिः) Love, attachment. E. रम with अनु, kŕit aff. क्तिन्.

अनुरथ I. Bahuvr. (?) m. (-थः) A proper name; a descendant of Kroshṫŕi, the son of Kuruvatsa and father of Puruhotra.

II. Avyayíbh. (-थम्) After the cart. E. अनु and रथ.

अनुरथ्या Tatpur. f. (-थ्या) A road adjoining the main or carriage road, a by-road (in distinction e. g. from the रथ्या, the main road, and the राजमार्ग, the royal road). E. अनु and रथ्या.

अनुरस Tatpur. m. (-सः) [1] (In Rhetoric.) A subordinate feeling or passion. [2] (In Medicine.) A secondary flavour, as a little sourness in a sweet fruit (see अम्लानुरस &c.). E. अनु and रस.

अनुरहत् Tatpur. (?). See आनुराहति.

अनुरहस I. Bahuvr. m. f. n. (-सः-सा-सम्) Retired into solitude, solitary, private.

II. Avyayíbh. (-सम्) Lonely, aside, apart. E. अनु and रहस्, samásánta aff. अच्.

अनुराग Tatpur. m. (-गः) Attachment, love. E. रञ्ज् with अनु, kŕit aff. घञ्.

अनुरागवत् m. f. n. (-वान्-वती-वत्) Loving, affectionate, in love with. E. अनुराग, taddh. aff. मतुप्.

अनुरागिता f. (-ता) The being feeling or affectionate. E. अनुरागिन्, taddh. aff. तल्.

अनुरागिन् Tatpur. m. f. n. (-गी-गिणी-गि) Impassioned, affectionate, loving. E. रञ्ज् with अनु, kŕit aff. घिनुण्.

अनुरागेङ्गित Tatpur. n. (-तम्) The external sign, as gesture &c. by which love betrays itself. E. अनुराग and इङ्गित.

अनुरात्रम् Avyayíbh. Every night, night by night. E. अनु and रात्रि, samásánta aff. अच्.

अनुराध I. Tatpur. 1. Compare अनूराध. E. राध् with अनु, kŕit aff. अच्.